

יומא נ. (ש11) עד נ: (ש4)

ביאורי מושגים

תמורה - בהמה שקדושה בקדושת הגוף (קדושת גוף - בהמה המיועדת להקרבה על גבי המזבח, קדושת דמים - בהמה שעתידיה להשתמש בשוויה כדי להקריב קרבן) לא ניתן לפדותה או להעביר את קדושתה. אם האדם עבר על האיסור והמיר את הבהמה בבהמה אחרת שתי הבהמות נהיות קדושות. (מו"ר הרב ליכטנשטיין הביא בשם רבו הרב צ'צקס שניתן להבין דין זה בשתי דרכים: **דרך אחת**: העברת הקדושה הצליחה אלא שהתורה קנסה שגם הבהמה המקורית תהייה קדושה מחדש, **דרך שניה**: העברת הקדושה נכשלה והבהמה המקורית נשארה בקדושתה המקורית אלא שהתורה קנסה שגם הבהמה החלופית תהיה קדושה)

שאלה זו רלוונטית למקרה שבו מת הכהן הגדול.

אם הפר הינו קרבן יחיד
חייבים להביא קרבן חדש,

אם הפר הינו קרבן שותפים או ציבור
ייתכן שנוכל 'להשתמש' בפר הישן (בשאלה זו דננו בדף הקודם)

מעמד פרו של הכה"ג

אפשרות א': קרבן יחיד, (וכך סבר ר"מ לפי כולם)

אפשרות ב': קרבן שותפים, (וכך סברו ר"ש ור"א לפי רבא)

אפשרות ג': קרבן ציבור. (וכך סברו ר"ש ור"א לפי רב עמרם)

לפי אפשרות ב' וג' - הפר הוא קרבן של הכהנים

ההבדל בין האפשרויות הוא האם לכלל הכהנים יש מעמד של ציבור או של שותפים (נפק"מ: האם כשהכהנים חוטאים עליהם להביא פר העלם דבר של ציבור כפי שמביא שבט שלם שחטא)

ישנן כמה ברייתות שסברו במפורש שפר אינו קרבן יחיד
הגמרא: מכאן ראייה שיש תנאים שסברו שפר הינו קרבן ציבור,

רבא: ניתן להסביר שהתנאים סברו שפר הינו קרבן שותפים